

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

§. I.

PRIMUM suis Orationibus Collegium totum sustentabat, tam in spiritualibus, quam in temporalibus: res singulas pro ut quæq; erat, perpendens & æstimans: virtutem, Sanctitatem ac Religionem reliquis præferens; subditos in virtute eminentes pluris faciebat, quam doctos & nobiles magna habentes talenta, non tamen tantam virtutem. Et cum aliquem deprehendebat non quidem Eruditum, sed probitatis, & spiritus singularis, dies noctesque cum eo quodammodo consumebat, ut eum ad profectum, & progressum iuaret, ut inferius apparebit. Hinc oriebatur, ut vel modicum spirituale bonum pluris faceret, quam quiduis temporale: idè non patiebatur, ut quis rerum temporalium procurandarum causa, aliquid amitteret, aut vel punctum imminueret exercitiorum spiritualium. Cum esset egeni cuiusdam Collegij Rector, habebat Ministrum valde sollicitum, qui anxius ad ipsum currebat, significans, quæ deessent, & necesse esset statim prospicere. Vir Sanctus respondebat, quam anxius venit P. Minister: communicasti ne id cum Domino Deo nostro? respondebat ille, adhuc non habui tempus orandi: & tunc cum magna tranquillitate dimisit illum, dicens: hoc debuit esse primum. eas ad cubiculum, & ora; & offeras tuam orationem, & postea reuertaris huc. Cogitas gregem hunc non habere Dominum? Dominum autem talem habet, cui non tam parui constitit, ut perire permittat. eas in pace,

R 2 & co-

& cogita, hoc non à tua industria pendere. Dissimulabat P. Minister, vt faceret, quod Pater praeferebat: & saepe, quando reuertebatur, inueniebat prospectum iam esse necessitati permodica, iudicio suo prodigiosa: id promerente fidelitate, & fiducia sui Rectoris in Deum, vt capitulum 16. est dictum.

HINC etiam proueniebat, vt quoniam exprobariebatur valde expedire, liberaliter dare subditis quæ erant corporalia, vt liberiùs illi spiritualibus attenderent, ideò liberalis valde, & sollicitus erat, vt omnibus daretur, quod ad cibum, & vestitum erat necessarium. Quoniam ob rem ipsemet singulis mensibus, cum vestitum custode singula cubicula visitabat; & quærebatur, quid cuique deesset, vt ei prospiceret: id curabat scripto notari; & ratione postea exigebat, vt esset executioni mandatum. In Refectorio etiam curabat, vt toti communitati sufficiens cibus daretur: eorù verò, qui mortificationis causa se ipsos negligebant, maiorem ipse gerebat curam; & rectorum valde commiserabatur, eisque indulgebatur, attendens diligenter, ne quid eis deesset; & pro modica re, quam illis deesse aduerterat, grauius eum reprehendebat, cui erat eius cura commissa: frequenter valde eos inuisebat, & cum aliquis esset in periculo constitutus, etiam noctu illum, cum alij dormirent, visitabat.

IN rebus omnibus toti communitati communibus Primus erat; in Oratione, in Examinibus, eundo ad mensam, discedendo ex recreatione, in purganda domo, & in similibus occupationibus, ad quas omnes accedunt. Et quoniam mos est in Societate,

cietate, vt singuli designatum habeant diem lauā-
di, aut tergendī in culina: ille primo die mensis id
semper faciebat, etiam si reliquorum ordo non es-
set expletus: quo exemplo alios impellebat, ne vl-
lo modo huiusmodi occupationibus deessent,
valde semper probauit, & laudauit sequi ipsam
communitatē, dicens, id valde placere Deo, suam-
que benedictionē ei in his actionib. impertiuisse.

CUM quis facultatē petebat ad Extraordina-
riam aliquā poenitentiam faciendā, id ipse iniun-
gebat, vt in omnibus studeret conformare se com-
munitati, non quærens exemptiones aut priuile-
gia aliqua singularia; & vt studeret in hoc ipso
cum spiritu præstando excellere. Hoc verò sin-
gulare donū à Deo D. N. petebat, vt gratiā ipsi lar-
giretur, eamque corporis sanitatem, quæ sufficeret
ad præstādum, quod omnes in communitate præ-
starent: & benignissimus Dominus petatum donū
concessit: nam, licet sæpe esset valetudinarius, dis-
simulabat tamen imbecillitatē illam, vt cōmuni-
bus actionib. non deesset: experiebatur nimirū, ta-
les à Deo adiuuari, & in spiritu proficere; tēpusque
habere sufficiens, tū ad spiritualia exercitia, tum ad
alia munia benè præstanda. Addebatque: præstare
paulò minus etiam cum aliqua sanitatis debili-
tate viuere, & sequi cōmunitatem; quàm diutiùs
viuere, aut integra vti valetudine. cū aliquib. sin-
gularitatibus, quæ alios offendūt, & molestè illas
ferunt. Cū semel P. Franciscus Riberius, cuius
postea faciemus mentionem, facultatem peteret
emanendi vsque ad secundam mensam, eò quòd
indigeret illo tempore pro studio ad quasdam di-
spurationes, quibus ipse præesse debebat: respōdit

R. 3. illi

illi P. Balthassar: pluris esse faciendum cum omnibus ad mensam accedere: nam sic etiam in studio plus ipsum posse proficere. Paruit bene subditus, & ex foelici disputationis euentu maduertit, quã recte bonus P. Rector cõsuluit.

I T A semper constitutus ac dispositus erat, ut opus nõ esset tempus, aut occasione cum illo agendi captare: exterior vultus cum sancta quadã gravitate suavis erat, & humanus, ita vt amabilem & venerabilem se exhiberet, & omnes filialem erga reuerentiã cum amore coniungerent. Et licet interdũ speciẽ indueret seueritatis, vt subditos corripceret: mox tamẽ ad pristinã, & familiarem suauitatem redibat: ex altera etiam parte studebat suum in loco publico, & coram sæcularibus honoratè honorificè de eis loquens, & cũ eo respectu agens cum eis, quem singulorũ gradus poscebat. Contemplabatur subditorum suorum vultus, non sine aliquẽ diu esse tristẽ, aut capite demisso incedere, dicens: in domo Dei neminẽ tristẽ incedere debere, sed lætũ: & potius excessum in lætitia dissimulabat, quàm in tristitia. compatiebatur ijs, qui vel ex debilitate in aliquem defectũ laberentur, aut durioris essent ingenij, quibus sæpius blandiebatur, vt tales defectus repararet. Ideoq; interdum quos tales nouerat, petebat à Prouinciali ad suum Collegium mitti; vt blanda sua directione eos reificaret, ac lucraretur. Et hac ratione multos emolliuit, magnaq; charitate, ac dexteritate in alios permutauit: eius enim verba etiam feras videbantur emollire, ac cicures reddere.

CONSTANTISSIMVS erat in seruandis exacte, quæcũq; ipsius officium postulabat, etiã minutissimè.

nutissima, neq; deponerat eius curā & sollicitudinem vsq; ad diem & horam vltimā, quo illud perficiebat: vt ex hac reparua constabit, quæ iudiciū est eius curę, quam de rebus grauiorib. gerebat. Ad obseruationē regulæ Rectoris de visitādis interdū existentibus in oratione designauit sibi Feriā sextam, nec vllā prætermisit, etiam si plures occupationes haberet; aut nocte præcedente graui aliqua molestia fuisset affectus. Idq; adeo constanter seruauit, vt ipsa FERIA sexta, qua discessit Villa-Gartia, vt esset Prouincialis Toletanus, discessur^o proximè post Orationē, visitauit tamē pro more omnia cubicula; nā probus superior nō debet eo prætextu, quod breui officiū suum exspirabit, aliquid de sua cura remittere, sed vltimo adhuc die æquè exactè, se gerere, atque cūm cœpit primò.

S. II.

PRÆDICTA omnia, & multò adhuc plura animaduertere licebit, in quadā sūma, quā sibi fecit, rerū necessariarum, vt quis bonus esset Superior: quę omniū eorū, qui illū nouim^o, iudicio, est exēplar quoddā, & viua imago eorū, quæ ipsemet faciebat: estq; plus aliquid se ipsū ita depingere; quā alios, vt tales sint, docere. ita igitur loquitur: *Primū* Superioris munus est seruire animabus, pro quibus Christus mortuus est. & quidē seruire tanquā seruus suis Dominis propter Christū: & in eo modico, quod propter Deū fieri potest, magnę felicitati suę tribuat, quæ illi non attendat, quid ipsorum gratia Superior faciat; neque vt gratias ipsi agāt propter talia obsequia: vt eò putiora ipse Dominus acceptet, quò illa erunt minus notata, minoresq; gratiæ ab hominib. habitę.

R. 4 Quare